

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Pořádková a zásahová služba s.r.o.**, IČ 24300497
sídlem Vrážská 1562/24a, Praha 16 – Radotín
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Jiřím Flamem, Ph.D.
sídlem Vodičkova 729/11, Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2021, č. j. 16011/21/5300-21442-713011,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zčásti změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 4. 3. 2020, č. j. 1673930/20/2005-52524-108718 – dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíc červenec roku 2017, kterým byla žalobci doměřena daň ve výši 400 264 Kč a vyčísleno penále ve výši 80 052 Kč, a č. j.

1674543/20/2005/52524-108718 – dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíc srpen roku 2017, kterým byla žalobci doměřena daň ve výši 369 718 Kč a vyčísleno penále ve výši 73 943 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že za červenec 2017 se žalobci doměrujeme daň z přidané hodnoty ve výši 302 263 Kč a za srpen 2017 ve výši 269 170 Kč; uvedené změně také odpovídá nová výše stanoveného penále.

2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Žalobce podal dne 22. 8. 2017 přiznání daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období červenec 2017, v rámci kterého vykázal vlastní daň v částce 480 579 Kč. Dne 21. 9. 2017 podal žalobce přiznání DPH za zdaňovací období srpen 2017, v rámci kterého vykázal vlastní daň v částce 412 402 Kč. Dne 20. 1. 2018 podal žalobce přiznání DPH za zdaňovací období prosinec 2017, v rámci kterého vykázal vlastní daň v částce 395 580 Kč.
4. Dne 12. 6. 2018 zahájil správce daně daňovou kontrolu, jejímž předmětem byla daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen, srpen a prosinec 2017, a to v rozsahu přijatých zdanitelných plnění za zdaňovací období červen a srpen 2017 od společnosti DUV Security s.r.o. (dále jen „DUV Security“) a společnosti HFCENTRUM HYPOTEČNÍ A FINANČNÍ CENTRUM, s.r.o. (dále jen „HFCENTRUM“); dále bylo předmětem daňové kontroly přijetí zdanitelných plnění ve zdaňovacím období prosinec 2017 od společností DUV Security, Local Security s.r.o. a Person servis s.r.o. Žalobce byl vyzván k prokázání, že plnění od těchto dodavatelů přijal v deklarované výši a v deklarovaném rozsahu.
5. Dle zprávy o daňové kontrole ze dne 11. 2. 2020, č. j. 159692/20/2607-60562-605125 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“), nebyly odstraněny pochybnosti správce daně o přijetí plnění od deklarovaných dodavatelů. Proto správce daně vydal shora označené dodatečné platební výměry, kterými byla žalobci za zdaňovací období červenec 2017 doměřena daň ve výši 400 264 Kč a vyčísleno penále ve výši 80 052 Kč, za zdaňovací období srpen 2017 byla žalobci doměřena daň ve výši 369 718 Kč a vyčísleno penále ve výši 73 943 Kč a za zdaňovací období prosinec 2017 byla žalobci doměřena daň ve výši 610 498 Kč a stanoveno penále ve výši 122 099 Kč.
6. Proti dodatečným platebním podal žalobce odvolání.
7. Po podání odvolání v rámci doplnění řízení podle § 113 odst. 2 daňového řádu správce daně zaslal likvidátorovi společnosti Person servis s.r.o. výzvu k poskytnutí informací. Správce daně požadoval písemnosti týkající se obchodní spolupráce žalobce a Person servis s.r.o. ve zdaňovacím období prosinec 2017. Na výzvu likvidátor reagoval písemností doručenou správci daně dne 23. 4. 2020. S provedenými důkazními prostředky v rámci odvolacího řízení a s jejich hodnocením byl žalobce seznámen prostřednictvím seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzvy k vyjádření se v rámci odvolacího řízení ze dne 8. 3. 2021 (dále jen „Seznámení se zjištěnými skutečnostmi“). Žalobce následně doručil žalovanému dne 23. 3. 2021, 6. 4. 2021, 7. 4. 2021, 8. 4. 2021 a 14. 4. 2021 svá vyjádření.
8. Nyní napadeným rozhodnutím žalovaný zčásti změnil napadené dodatečné platební výměry týkající se zdaňovacích období července a srpna roku 2017. O odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru, kterým byla doměřena daň za zdaňovací období

prosinec 2017 a stanoveno penále, žalovaný rozhodl samostatným rozhodnutím (dodatečným platební výměr zrušil a řízení zastavil).

9. Žalovaný uvedl, že žalobce tíží důkazní břemeno ohledně prokázání oprávněnosti nároku na odpočet daně. Žalobce k prokázání oprávněnosti nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od dodavatele DUV Security navrhl provedení svědeckých výpovědí. Žalovaný shledal provedení některých navržených svědeckých výpovědí důvodnými. Byl však nucen konstatovat, že jejich provedení není s ohledem na blížící se konec lhůty ke stanovení daně možné za dodržení všech zákonných pravidel včas provést. Na základě toho konstatoval, že žalobci nebylo umožněno unesení důkazního břemene ohledně prokázání oprávněnosti nároku na odpočet daně. Se zřetelem na skutečnost, že nebylo možné zcela zjistit skutkový stav věci, rozhodl žalovaný tak, že žalobci uznal nárok na odpočet z přijatých plnění od dodavatele DUV Security ve výši 98 002 Kč za zdaňovací období červenec 2017 a ve výši 100 549 Kč za zdaňovací období srpen 2017. Z tohoto důvodu změnil napadené dodatečné platební výměry.
10. V další části žalovaný uzavřel, že správce daně postupoval v souladu s platnou právní úpravou, když konstatoval, že žalovaný neunesl důkazní břemeno ohledně prokázání přijetí předmětných zdanitelných plnění v deklarovaném rozsahu a od deklarovaného dodavatele HFCENTRUM a oprávněnosti nároku na odpočet daně z těchto plnění. Z tohoto důvodu neuznal žalobci nárok na odpočet daně za příslušné zdaňovací období.

II. Obsah žaloby

11. Žalobce v žalobě nejprve rekapituluje průběh daňového řízení, včetně obsáhlého shrnutí jím podaného odvolání (část IV. žaloby).
12. Žalobce namítá, že v Seznámení se zjištěnými skutečnostmi žalovaný vyzval žalobce, aby doplnil důkazní prostředky, na což neprodleně reagoval a navrhl další důkazy k dokazování. V návaznosti na navržené důkazy předvolal správce daně k výsledku další svědky, přičemž výslech části svědků proběhl dne 11. 5. 2021. V tento den také správce daně žalobci sdělil, že dokazování bude pokračovat, což se také stalo, neboť další výslech byl uskutečněn dne 7. 6. 2021. Žalobce proto rozporuje, že žalovaný i přes avizované pokračování v dokazování a přes avizované provedení výsledku, vydal dne 13. 5. 2021 žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém mimo jiné nesetřval na svých závěrech vyřčených v Seznámení se zjištěnými skutečnostmi.
13. Žalobce také namítá, že žalovaný nepostupoval dle § 115 odst. 2 daňového řádu a nesplnil svou povinnost seznámit daňový subjekt se zjištěnými skutečnostmi a nevyzval je k vyjádření a navržení dalších důkazů. Tím žalobce připravil o možnost dále se k věci vyjádřit a dále v řízení pokračovat, tím spíš, že z provedených výsledků vyplynuly nové skutečnosti. Dle žalobce např. část svědeckých výpovědí obsahuje závažné rozpory, takže správce daně jimi nemůže prokázat důvodnost své pochybnosti a nemůže tak na daňový subjekt přenést důkazní břemeno. Dále také vyšlo najevo, že existují další důkazy, které správce daně nevyhledal, ačkoli je vyhledat mohl, a které prozatím navrženy nebyly – např. existence kontrolního hlášení podaného společností HFCENTRUM. Postupem správce daně rozporným s daňovým řádem však již další důkazy být předloženy ani nemohly. Žalobce tedy rozporuje, že jej žalovaný napřed informoval o tom, že odvolací řízení a dokazování bude i po 11. 5. 2021 pokračovat výsledkem dalšího svědka, avšak následně rovnou rozhodl s odůvodněním, že se daňový subjekt nevyjádřil a nic dalšího

nenavrhl, přestože žalobce tento procesní prostor k dalšímu vyjádření a navržení důkazů očekával a hodlal využít, což avizoval při výslechu dne 11. 5. 2021.

14. Žalobce dále spatřuje nezákonnost rozhodnutí ve skutečnosti, že správce daně uzavřel, že daňový subjekt neprokázal poskytnutí plnění. Správce daně se však ke svému postupu dostatečně nevyjádřil a v tomto smyslu jej nelze přezkoumat.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně uvádí, že žalobcem předložené důkazní prostředky, o jejichž průkaznosti, věrohodnosti a správnosti žalovaný vyslovil pochybnosti, nebyly schopny prokázat tvrzení žalobce o přijetí předmětných zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele HFCENTRUM a v rozsahu uvedeném na daňových dokladech. Žalobcem uváděné auditní stopy nebylo možné vyhodnotit jako spolehlivé, neboť údaje uvedené na dokladech neodpovídaly skutečnosti.
16. Žalovaný sděluje, že ke dni vydání rozhodnutí byl nevyslechnutý svědek jednatelem dodavatele Local Security s.r.o. v období říjen 2017 až květen 2017. Společnost Local Security s.r.o. však není pro nyní řešenou kauzu relevantní, neboť nefiguruje v šetřeném období. Plnění od společnosti Local Security s.r.o. bylo řešeno v rámci rozhodnutí o odvolání týkající se zdaňovacího období prosince 2017; toto rozhodnutí však není předmětem nyní podané žaloby. Ve vztahu k plnění od dodavatele HFCENTRUM žalobce nenavrhl žádné provedení svědeckých výpovědí k prokázání, že plnění od deklarovaného dodavatele v deklarovaném rozsahu obdržel. Ve vztahu k předmětné věci nebylo ze strany žalovaného prováděno další dokazování. Žalovaný rovněž uvádí, že dokazování ze dne 11. 5. 2021 bylo prováděno ve vztahu k jiným zdaňovacím obdobím. Výsledky svědků, na které odkazuje žalobce, se zřejmě týkají jiných zdaňovacích období.
17. Žalovaný neshledává žádného pochybení, pokud odpočet daně u plnění od DUV Security s.r.o. v napadeném rozhodnutí uznal, aniž by o tom dopředu informoval žalobce prostřednictvím dalšího seznámení dle § 115 odst. 2 daňového řádu, protože tato změna byla ve prospěch daňového subjektu.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

18. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), protože účastníci s takovým postupem souhlasili.
19. Žalobce především namítá, že žalovaný postupoval v rozporu s § 115 odst. 2 daňového řádu, pokud po zaslání Seznámení se zjištěnými skutečnostmi dále pokračoval v dokazování a napadené rozhodnutí vydal před skončením dokazování a žalobce znovu neseznámil s pohledem žalovaného na další provedené dokazování.
20. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu *„provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.“*
21. K uvedenému ustanovení soud podotýká, že odvolací orgán může na základě podaného odvolání, popř. z vlastní činnosti (§ 114 odst. 2 a 3), dojít k závěru, že odvolací řízení je

třeba doplnit, anebo že právní názor správce daně prvního stupně není správný. Doplnění odvolacího řízení spočívá v doplnění dokazování (např. výslech svědků) nebo v odstranění vad řízení (např. projednání zprávy o daňové kontrole). Odvolací orgán přitom nemůže vydat rozhodnutí o odvolání bez toho, aniž by odvolatele seznámil se svým pohledem na doplnění řízení. K tomu slouží výzva dle § 115 odst. 2, v níž je odvolateli sděleno, jaké doplnění řízení proběhlo, jak jsou získané důkazy hodnoceny a co z nich plyne. Povinnost odvolacího orgánu seznámit daňový subjekt s výsledkem dokazování (skutkovými zjištěními a právním posouzením důkazů) je mimo jiné promítnutím a naplněním základních zásad daňového řízení. Je vyvozena ze zásady součinnosti (§ 6 odst. 2 daňového řádu), z povinnosti správce daně umožňovat osobám zúčastněným na správě daní (daňovému subjektu) uplatňovat jejich práva a v souvislosti se svým úkonem jim poskytnout přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech (§ 6 odst. 3 daňového řádu) i z povinnosti vycházet těmto osobám vstříc (§ 6 odst. 4 daňového řádu), ze zásady legitimního očekávání, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (§ 8 odst. 2 daňového řádu) či ze zásady volného hodnocení důkazů (§ 8 odst. 1 daňového řádu), která souvisí se správným stanovením daně na základě skutečností, které vyšly v řízení najevo (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 1 Afs 438/2017 – 52).

22. Soud však zdůrazňuje, že pro posouzení dané námitky je zásadní, zdali po zaslání Seznámení se zjištěnými skutečnostmi prováděl žalovaný další dokazování ve vztahu ke zdaňovacím obdobím, která byla předmětem odvolacího rozhodnutí. Povinnost seznámit daňový subjekt se zjištěnými skutečnostmi, důkazy a právními názory odvolacího orgánu je totiž nutno vztáhnout pouze k předmětu odvolacího řízení. Neobstál by výklad, podle kterého by bylo možno zaměňovat jednotlivá daňová řízení týkající se téhož daňového subjektu, a to z hlediska předmětu daně či zdaňovacího období. Povinnost stanovená § 115 odst. 2 daňového řádu se týká zvláště každého konkrétního odvolacího řízení, přičemž v případě, kdy je s tímž daňovým subjektem vedeno více odvolacích řízení, nebrání nic odvolacímu orgánu seznámit daňový subjekt se zjištěnými skutečnostmi, důkazy a právními názory, pokud k meritu onoho konkrétního odvolacího řízení již další dokazování prováděno nebude.
23. V daném případě byl předmětem odvolacího řízení nárok žalobce na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění ve zdaňovacím období července a srpna roku 2017. Soud tedy posoudil, zdali po zaslání Seznámení se zjištěnými skutečnostmi žalobci žalovaný prováděl další dokazování ohledně přijetí plnění v těchto zdaňovacích obdobích.
24. Ve vztahu ke zdaňovacím obdobím měsíce července a srpna roku 2017 bylo mezi správcem daně a žalobcem sporné, zdali žalobce prokázal přijetí zdanitelných plnění od společnosti DUV Security s.r.o. a HFCENTRUM. Plnění od jiných společností předmětem sporu nebyla, neboť se týkala jiných zdaňovacích období, konkrétně plnění od společnosti Local Security, s.r.o. a Person servis, s.r.o. se týkaly výhradně zdaňovacího období prosinec 2017.
25. V Seznámení se zjištěnými skutečnostmi žalovaný informoval žalobce, že správce daně za účelem úplného zjištění skutkového stavu provedl ověření, zda byly služby fakturované daňovými doklady vystavenými společností Person servis s.r.o. skutečně provedeny touto společností, a to dotazem na likvidátora tohoto dodavatele. Správce daně rovněž zjistil nové skutečnosti ohledně P.D., který byl vyslechnut v souvislosti se svojí spoluprací s dodavatelem Person servis s.r.o. jako svědek. Nově bylo také zjištěno, že pan D., který dle tvrzení daňového subjektu jednal mj. za společnost Local servis s.r.o., je nekontaktní; tato

skutečnost prohloubila pochybnosti odvolací orgánu o tom, zda skutečně p. D. jednal za společnost Local servis s.r.o. i ve zdaňovacím období prosinec 2017.

26. Veškeré tyto nově provedené důkazy se však dle soudu týkaly výhradně zdaňovacího období prosinec 2017, resp. deklarovaných plnění od společností Person servis s.r.o. a Local servic s.r.o. Ve vztahu k tvrzenému přijetí deklarovaných plnění od společnosti DUV Security a HFCENTRUM žalovaný v Seznámení se zjištěnými skutečnostmi neuvedl žádné nové skutečnosti, které by byly zjištěny po podání odvolání. Ve vztahu ke společnosti DUV Security žalovaný odkázal pouze na subdodavatelskou smlouvu služeb fyzické ostrahy majetku a osob ze dne 15. 4. 2015 a výslech svědka (pana B.) ze dne 4. 12. 2018, přičemž tyto důkazy nebyly nově provedeny v rámci odvolacího řízení, naopak na ně odkazovala již zpráva o daňové kontrole (viz s. 12). A obdobně ve vztahu ke společnosti HFCENTRUM žalovaný odkázal pouze na subdodavatelskou smlouvu služeb fyzické ostrahy majetku a osob ze dne 1. 7. 2017, kterou však hodnotil již správce daně (viz s. 13 zprávy o daňové kontrole). Ve vztahu k plnění od těchto dodavatelů tedy žalovaný ani nebyl povinen postupovat dle § 115 odst. 2 daňového řádu.
27. Soud uznává, že žalobce následně navrhl výslech dalších svědků. V podání ze dne 23. 3. 2021 navrhl výslech dvou svědků týkající se poskytnutí plnění od společnosti DUV Security a dále jednoho svědka ve věci poskytování plnění od společnosti Person servis s.r.o. V podání ze dne 6. 4. 2021 žalobce zpochybnil závěry týkající se plnění od společnosti Person servis s.r.o. a navrhl výslech svědka P. D. V podání ze dne 7. 4. 2021 navrhl výslech dalších čtyř svědků, kteří měli prokázat rozsah plnění od společnosti DUV Security. V podání ze dne 8. 4. 2021 žalobce zopakoval návrh na výslech pana D., a to mj. také k plnění od společnosti Local servic s.r.o. V podání ze dne 14. 4. navrhl žalobce jako důkaz zprávy jeho zaměstnanců týkající se realizovaných objednávek. V dokumentu ze dne 19. 4. 2021 pak žalovaný vyzval správce daně, aby doplnil spisový materiál o výpovědi jednatelů společnosti Local servic s.r.o. ve zdaňovacím období říjen 2017, říjen 2017 až květen 2018, květen 2018 a dále pak pana J.D., který měl jednat za společnost Local servis s.r.o. a byl kontaktní osobu pro žalobce.
28. Z uvedeného dle soudu vyplývá, že žalobce neučinil žádné procesní návrhy, které by mohly změnit skutkový stav týkající přijetí deklarovaných plnění od společnosti HFCENTRUM. A ani žalovaný žádné takové procesní kroky nečinil. Veškerá další podání žalobce i procesní kroky daňových orgánů se týkaly plnění od společnosti DUV Security, případně od společností, s nimiž žalobce deklaroval realizaci obchodů v jiných zdaňovacích obdobích. Tato další plnění od jiných společností (především Person servis s.r.o. a Local servic s.r.o.) však nemohla přinést žádné nové poznatky ohledně plnění od společnosti HFCENTRUM. Soud připomíná, že pouze neprokázání přijetí plnění od této společnosti bylo předmětem nyní napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k přijetí plnění od společnosti DUV Security žalovaný shledal provedení některých navržených svědeckých výpovědí důvodnými, avšak s ohledem konec lhůty ke stanovení daně tyto důkazy nestihl provést, a proto rozhodl, že žalobci uznal nárok na odpočet z přijatých plnění od dodavatele DUV Security s.r.o. Za této situace by byl žalovaný povinen seznámit opětovně žalobce s výsledkem dokazování (skutkovými zjištěními a právním posouzením důkazů) podle 115 odst. 2 daňového řádu pouze v případě, pokud by prováděl další dokazování ve věci dodavatele HFCENTRUM (k totožné povinnosti ohledně závěrů týkajících se plnění od DUV Security s.r.o. viz dále). Žádné takové dokazování však žalovaný neprováděl.

29. Jestliže žalobce výslovně poukazuje na odložený výslech Ing. V., zdůrazňuje soud, že tento svědek měl být vyslechnut jako jednatel společnosti Local servic s.r.o. ve zdaňovacím období říjen 2017 až květen 2018. Uvedený svědek tedy měl být vyslechnut k plnění od jiného dodavatele. A nadto se vyjadřoval k jiným zdaňovacím obdobím, neboť jako jednatel dodavatele žalobce působil až od října 2017, zatímco nyní přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný rozhodl ve vztahu ke zdaňovacím obdobím červenec a srpen 2017. Pro úplnost pak soud uvádí, že ačkoli žalobce v průběhu daňového řízení označoval pan D. za jednatele a kontaktní osobu společnosti HFCENTRUM, tak uvedené tvrzení správce daně shledal nepravdivým s tím, že žalobce nepředložil žádný dokument, že by byl pan D. oprávněn jednat za společnost HFCENTRUM. A tento závěr žalobce v podané žalobě nikterak nezpochybnil. Ani výslech pana D. tedy nemohl přinést nové poznatky k uskutečnění plnění od dodavatele HFCENTRUM.
30. Soud tedy uzavírá, že pokud žalovaný poté, co zaslal žalobci Seznámení se zjištěnými skutečnostmi, již neprováděl žádné dokazování, které by mělo vliv na posouzení důvodnosti žalobcova odvolání proti dodatečným platebním výměrům za zdaňovací období července a srpna 2017 (především prokázání přijetí plnění od dodavatele HFCENTRUM), nebylo jeho povinností opětovně žalobce seznamovat s nově zjištěnými skutečnostmi a důkazy. A za této situace mohl přistoupit k vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Jestliže žalobce míní navrhnout další důkazy týkající se přijetí plnění od dodavatele HFCENTRUM, mohl tak učinit v mezidobí od doručení Seznámení se zjištěnými skutečnostmi (9. 3. 2021) do dne vydání žalobou napadeného rozhodnutí (13. 5. 2021). Z obsahu spisového materiálu však nevyplývá, že by požadoval provedení jakýchkoli důkazů týkajících se plnění od společnosti HFCENTRUM ve zdaňovacím období červenec a srpen 2017.
31. Žalobce dále zpochybňuje, že oproti Seznámení se zjištěnými skutečnostmi žalovaný zaujal v napadeném rozhodnutí jiný právní názor ohledně nároku na odpočet z přijatých plnění od dodavatele DUV Security s.r.o. Soud však zdůrazňuje, že v případě změny právního názoru ukládá zákon povinnost odvolacího orgánu seznámit odvolatele s jeho právními názory jen v případě, že by změna ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele. V dané věci je proto zásadní, že žalovaný sice přehodnotil v napadeném rozhodnutí (oproti Seznámení se zjištěnými skutečnostmi) právní názor na nárok žalobce na odpočet z přijatých plnění od dodavatele DUV Security s.r.o., avšak toto přehodnocení bylo provedeno ve prospěch žalobce. Jakkoli tedy mohlo být v tomto ohledu napadené rozhodnutí pro žalobce překvapivé, tak s ohledem na příznivost rozhodnutí pro žalobce nemůže žalobce namítat nezákonnost postupu žalovaného. Žalobce nebyl tímto postupem nikterak zkrácen na svých právech, naopak žalovaný (co do výsledku) přisvědčil odvolací argumentaci a v rozsahu plnění od dodavatele DUV Security s.r.o. změnil ku prospěchu žalobce odvoláním napadené dodatečné platební výměry. Uvedenou námitku tedy soud neshledal důvodnou, neboť nemohla nikterak negativně zasáhnout do práv žalobce.
32. Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí v závěru, že žalobce neprokázal poskytnutí plnění od společnosti HFCENTRUM.
33. Soudní řád správní rozlišuje v § 76 odst. 1 písm. a) nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Za nesrozumitelné lze považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem a kdo byl rozhodnutím

zavázán, apod. Rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, proč považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl či jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23).

34. Žádné takovéto vady napadeného rozhodnutí, pro které by bylo na místě přistoupit k jeho zrušení, však soud neshledal. Naopak žalovaný se předmětnou věcí řádně zabýval a rozvedl, z jakého důvodu shledal závěry správce daně ohledně (ne)prokázání přijetí deklarovaných plnění od společnosti HFCENTRUM oprávněnými, kdy rovněž sám předestřel argumenty, které svědčí důvodnosti závěru o neoprávněnosti nároku žalobce na odpočet daně (viz body 45 – 54 napadeného rozhodnutí). A v odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný také vypořádal odvolací námitky týkající se průkaznosti deklarovaného plnění od společnosti HFCENTRUM (viz body 57 – 64). Žalobce přitom v žalobě nikterak konkrétně netvrdí, v jakém ohledu považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Proto soud pouze obecně uzavírá, že v řešené věci napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti zjevně netrpí, neboť žalovaný své závěry dostatečně popsal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
35. Soud konečně uvádí, že žalobce neučinil předmětem žaloby věcné námitky týkající se prokázání přijetí zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele HFCENTRUM. Žalobce takto v části IV. žaloby pouze rekapituloval jím podané odvolání, což jednoznačně vyplývá z úvodu a závěru této části žaloby. V závěru žaloby pak zpochybnil pouze nepřezkoumatelnost této části rozhodnutí, na což soud reagoval výše. Věcné námitky proti neuznání oprávněnosti nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění však nevznikly, a proto se touto otázkou soud nezabýval.

V. Závěr

36. Žalobce tedy se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž by byl soud povinen přihlížet z úřední povinnosti, soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
37. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 16. listopadu 2021

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D.
předseda senátu